

KRÚŽKOVOR

Pprogram na III. čtvrtletí 1998

- 25.7.-7.8. Zájezd souboru dospělých na 17. Festival International de la Baie, který nese hrdý název Tance a hudba světa, v Concarneau v Bretani
- 27.-30.8. Účast Slováčku i souboru dospělých na IX. mezinárodním folklorním festivalu v Brně
- 23.9. 19,30 hod. Beseda v Klubu Vojenské akademie, Šumavská 4

Výhledově: 21.10. hodová beseda, 14.11. slavnostní představení a beseda k 90. výročí, 18.11. beseda, 2.12. mikulášská beseda, 16.12. vánoční beseda

Jubilanti

60 let   27. 7. Helena Leitgebová

Blahopřáli jsme Prof. PhDr. Dušanovi Holému DrSc.k pětadesátinám a zde je jeho reakce:

*Milý Janičku,
pekný srdečný dík za blahopřání platí jak Tobě, tak všem známým krúžkářům.
Dušan Holý*

Kvocten 98

Děti dětem

Koncert Děti dětem uspořádala Dětská sekce Sdružení přátel folkloru a Folklorní nadace VSPT Jánošík v Brně 17. dubna 1998 ve prospěch dětských souborů Handrláček a Děcka z Kunovic, kterým byl při povodních v loňském roce zatopen areál festivalu a tím způsobena škoda přes 180.000 Kč.

V programu účinkovalo 10 dětských souborů SPF v široké škále přístupu k folklornímu materiálu: od skladby na folkové písně, již hudebně i pohybově

byl folklor jen velmi vzdálenou inspirací (Heřmánek), přes stylizace různého stupně (např. "Královničky z Ořechova" Pištěláková souboru) a choreografie, které tématem i formou vyžadovaly spíše tanečnický dospělý (několik souborů, nejvíce však "Tovarišky" Púčiku), až ke scénkám zpracovávajícím dětské hry (např. Slováček). Dvouhodinový pořad (vč. přestávky) měl dobrou režii (dr. Vlastimil Fabišik, který byl rovněž autorem scénáře) a příjemnou konferenciérku (Markéta Křížová).

Představení byla přítomna delegace Kunovic vč. starosty města, organizátorů dětského folklorního festivalu Kunovské léto a krojovaného páru z Handrláčku. Celý výtěžek představení a při něm uspořádané sbírky - přes 15.000 Kč - byl po skončení předán hlavě delegace Kunovic. Iniciátor této akce, předseda dětské sekce SPF Pavel Kříž, může být jejím výsledkem po všech stránkách spokojen.

Kunovičtí jako výraz díků přislíbili, že budou na svůj festival pravidelně zvát brněnské soubory a pro letošní rok si vybrali náš Slováček. Myslím si, že právem, protože nejvíce upoutal přirozenou dětskou bezprostředností.

JMK

XXXVI. Prameny

Prameny je název cyklu přehlídek folklorních souborů, které pořádá s určitou státní finanční podporou již několik let Folklorní sdružení ČR ve spolupráci s regionálními folklorními sdruženími. 1. května 1998 se 36. přehlídka (věnovaná souborům slováckým) uskutečnila v Mikulově péči tamního regionálního sdružení Moravia. Nechci - jistě obětavým - představitelům Moravie sahat do svědomí, ale ona podpora státu a FoS ČR moc vidět nebyla. Nezahlédl jsem ve středu města ani plakátek (snad proto byla návštěva domácích skoro nulová), občerstvení účinkujícím bylo téměř symbolické, jednoho ze tří porotců (byli to Zdenka Jelínková, naše čestná členka, Cyril Zálešák z Bratislavy a Hana Štanclová z Mikulova) jsme tam i zpět svezli naším autobusem, druhý byl místní, takže cestovné bylo hrazeno jen jednomu. Že by ostatní náklady, zejména nájemné prostor Kulturního domu (snad spolupořadatele?) a kina byly tak vysoké? Nebo podpora tak malá?

Věnujme se však vlastnímu programu. Účast krúžku na této přehlídce jsem uvítal, protože pokud moje paměť sahá, neměli jsme od sedmdesátých let nikdy možnost porovnat výkony našeho souboru dospělých se soubory ze slováckých měst a obcí a za přítomnosti odborné poroty. Tedy účinkovaly: Pálava z Mikulova, Javor z Kyjova, Dúbrava z Dubňan, Lipovjan z Lipova a my (tj. muzika, mužský sbor a taneční skupina, vzhledem k omezenému rozsahu vystoupení jsme tentokrát ženský sbor nezařadili, avšak většina jeho členek přijela s námi, aby nás podpořila).

Pálava vystoupila ve slavnostních obnovených rakvických krojích s repertoárem hanákoslováckých tanců. Byla vytancovaná, ale taneční úpravy nebyly dobré a také to bylo v hodnocení, které následovalo po přehlídce, jedním z porotců opatrně řečeno. Rozpaky vzbudil pořad Javoru. Hudebně a zejména pěvecky byl velmi kultivovaný (soubor tak nezapřel svůj vznik při základní umělecké škole), ale s původem písní si těžkou hlavu nedělá a zařazuje vedle sebe písně slovácké, slezské apod. Je tedy s podivem, proč se hrdě ohlašuje jako soubor "národopisný". Javoru v muzice vypomáhal Vašek Horák, jeden ze současných pěveckých klasiků Kyjovska, a také překrásně zazpíval. Se zajímavým pojetím přišla Dúbrava - část svého pořadu připravila jako scénku z taneční zábavy v hospodě s hereckými výstupy a anekdotickým dějem. Jako samostatné číslo zazářil zpěv sester Ostřizkových, které známe už z loňského setkání slováckých krúžků v Šardicích. Lipovjan od začátku nasadil dravě vervní výkon pěvecký i taneční. Zaujalo choreografické zpracování odzemku i lipovské sedlácké. My jsme zařadili sérii písní z Hanáckého Slovácka (Nechodil sem za ňú) za doprovodu jediného houslisty (možná, že *acapella* by vyznělo lépe), regrútské písně z Kyjovska (Mamičko jedú husáři), nově přepracované Bobkovníky z Bystřice pod Lopeníkem (ve dvou kolech a velkém kole společném) a zcela nové taneční číslo Já su z mesta majstrov syn z tanečního materiálu horňácké Nové Lhoty. Kupodivu to, co bylo méně sehráno s muzikou, tj. Nová Lhota, dopadlo lépe. Porota kladně ocenila mužský zpěv (jako kultivovaný, zejména v kontrastu k Lipovjanu), skladebně Bobkovníky i Novou Lhotu. K poslední jmenovanému tanečnímu číslu měla Z. Jelínková konkrétní připomínku ke stylu kroku lhořácké sedlácké.

Myslím si, že ve srovnání s ostatními účinkujícími soubory jsme dopadli dobře, s Lipovjanem jsme patřili k těm lepším na přehlídce.

J. M. Krist

Kronika

IV. koštu slivovice 18. března se zúčastnilo 125 vzorkařů: 87 se slivovicemi, 38 s ostatními ovocnými pálenkami. Na toto nebývalé množství vzorků muselo být ustaveno 6 degustačních komisí. Šampióny se staly slivovice Miloše Janíka z trnek z Březové nad Svitavou, ročník 1998, 50% alkoholu, a meruňkovice p. Pospíchala z Brna, ročník 1996, 55%. Kupodivu, tentokrát se mezi slivovicemi na některé z předních míst nedostala žádná z "klasických" slivovičných oblastí - na Slovácku Horňácka, Uherskobrodská nebo Kopanic. Světlou výjimkou bylo 4. místo pro valašskou halúzkovicu z fryštáckých trnek Jana Jurčíka. Leč kolik lidí, tolik chuti, a tak někteří účastníci koštu vyslovovali mínění jiná. Těžká je práce porotců ve všech oborech lidské činnosti a tam, kde je jejich nástroj jazyk a nos, obzvláště. Návštěva byla hojná.

Když jsme vyhlásili slet čarodějnic na besedu 22. dubna, nebylo pochyb o tom, že je v krúžku máme, ale nebylo jisté, zda budou ochotny veřejně se odhalit ve své pravé podobě. Leč výsledek předčil očekávání - v nejroztodivnějším a hrůzném vzezření jich přišlo dvanáct. Bylo to jistě zásluhou čarování vrchního mága Fajorumburaka (1), který každé z nich při té příležitosti odevzdal překrásně vyvedený živnostenský list s oprávněním k dalšímu ročnímu působení. Laická porota (jiní mágové, než uvedený, nebyli přítomni, a ze žen se žádná do poroty nehmula - že by snad mezi nimi byly další utajené čarodějnice?) udělila třem zlaté medaile. Byly to Yvon Krákoravá ze Svojanova (2), Okatá Žany (3) a Zubejda Analfabeta (4). Zvláště ta první překvapila netušeným komediálním talentem a "klasickým" vzhledem.

Dámský sbor a hudecká muzika krúžku vystoupily na vernisáži výstavy **voskové batiky** naší členky, Zdeny Kristové, v Galerii Hády v Líšni 10. května. Na posezení, které následovalo, si zazpívali i diváci.

Veřejná nahrávka v kapli paláce U šlechtičen 27. května dala účinkujícím zabrat. Poslední předchozí byla před jedenácti lety (22. 4. 1987) ve studiu a natočení 15ti minut trvalo tehdy celý půlden. Nyní museli zvládnout více než 65 minut za večer. Nevelká kaple byla přeplněna i když jsme nedělali veikou propagací. Do kroniky také zaznamenejme, že dětských i dospělých hudců, zpěváků a zpěvaček bylo na padesát. Nahrávka byly z části úspěšná, zčásti neúspěšná, což znamená, že některé písně nebudou zařazeny na kazetu. Vřele děkujeme vedení Etnografického ústavu Moravského zemského muzea za ochotné poskytnutí prostor kaple. Výbor krúžku děkuje všem, kteří se na přípravě nahrávky podíleli, jmenovitě Pavle D'Ambrosové, Yvoně

Janošíkové, Tondovi Bartošikovi, Jožkovi Donné, Františku Kašnikovi, Jarkovi Novotnému a Pepovi Pokornému.

Ze poměrně značné účasti diváků vystoupil Slováček na vernisáži výstavy **Věry Jonášové (malované hedvábí) a Zdeny Kristové (vosková batika)** 1. června v nově zřízené výstavní síni mateřské školy v Lelekovicích.

Vystoupení souboru dospělých 6. června na hradě Veverí, i když s ním pořadatelé a pravděpodobně i diváci byli spokojeni, ukázalo, že nám častější vystupování velmi chybí. Postrádalo jiskru, místy byla cítit nejistota, tanečnickům dělala potíže hrbolatá a svažující se dlažba. Příště, tedy 21. června, má být k dispozici pódium a doufám, že se nebudou opakovat školácké chyby (zapomenuté krojové součástky a paličky, neseznámení se s programem, váhavé nástupy).

JMK

Sponzoři, dárci a zadavatelé reklam

Ze "starých" krůžkařů na 90. výročí ještě přispěli MUDr. J. Holásek, L. Konečný a Ing. V. Svoboda-Hefin. Reklamu si objednala firma eM-kontakt zásluhou M. Charuzové. Děkujeme také PhDr. Mirce Novotné (roz. Kapinusové), která ochotně pro krůžek překládá do francouzštiny všechny srozumitelnější texty.

Přes švýcarské Alpy-tradá na folklorní festival do Bretaně.

Od 29.7.1998 do 3.8.1998 se koná v bretaňském přímořském městě, jež CONCARNEAU se nazývá, velký mezinárodní folklorní festival. Jeho organizátoři, aby mu zajistili větší lesk a mezinárodní prestiž obrátili se s prosbou na Slovácký krůžek v Brně. Požádali nás, zda-li by nebylo býti nám možné najít v našem nabitém programovém kalendáři aspoň ten malilinkatý časový prostor, ve kterém bychom předvedli ayciiúivěrnú festivalovému publiiku své tak vyniášené mistrovství...

No proč né, řekli jsem si s pochopením pro věc. Oželíme pár nějakých vystoupení pro naše zhýčkané publikum rekrutující se z okounějíciých, náhodou na hrad Veverí zabloudivších turistů, vypustíme z programu plánované rodinné dovolené na slunném Jadranu, studentské cesty kolem světa se sběrem mandarínek v Andalusii, kávy v Brazílii i čaje na Ceylonu a vyrazíme do Bretaně.

Jak bylo řečeno, tak bylo dáno. Autobus se nám podařilo zajistit v ČSAD

Židlochovice - je to typ KAROSY zvané OÁZA a věřme, že i oázou pohody nám po cestě bude. Mimo jiné i také proto, že záchod, který si vezeme sebou, je umístěn až na konci autobusu, takže budeme ušetřeni linoucích se vůni, jimiž jsme byli na posledním zájezdě tak mile oblažováni...

A řekli jsme si: když už - tak už. A padlo rozhodnutí, že pojedeme a překonáme švýcarské ALPY. Zkušenosti máme zatím a to někteří /spíše starší účastníci/ pouze s ALPAMI z Velkého Meziříčí. Určitý rozdíl zde jistě bude. Ty meziříčské ALPY pomáhají nohám od únavy a ty švýcarské nohy unavují. Takže ono nosit dříví do lesa se vyplatí a proto si do těch švýcarských ALP vezměte ALPU meziříčskou.

Aby cesta nebyla ze začátku fádni - vyhlášuje výbor Slovákého krúžku pro účastníky soutěž. Kdo první zmerčí MILKU - pasoucí se krávu barvy lila se zvoncem na krku - obdrží velkou čokoládu s jejím portrétem, která je vyrobena z jejího řiaiového miička.

Po nočním přejezdu Rakouskem bychom měli vjet do Švýcarska na hraničním přechodu ve FELDKIRCHENU.

A pak kolem knížectví Lichtenštejnského se spustíme přes CHUR a ANDERMATT k řece Rhoně, kolem které si to pošupajdíme přes BRIG, VISP, SIERRE a SION bernskými Alpami k Ženevskému jezeru do LAUSANNE. Mimo jiné po pravé straně naší cesty údolím řeky Rhony uvidíme nevidané... Neposkvěnou, stále odolávající všem nájezdníkům a násilníkům pannu - jež JUNGFRAU se zove.

Po přejezdu švýcarsko-francouzských hranic se ocitneme v PONTARLIER. Protože nectní Švýcaři nám přes veškeré úsilí nepřislíbili pohostinství noclehu na jejich privátní kopce sena, kašleme na ně a pojedeme non stop až do Francie. Ale bacha na věc! Švýcaři jsou vykuci. Aby nás vpustili na svůj dvoreček musíme mítí kolem pasu minimálně 90 cm a v pasu uvedenou jeho platnost minimálně ještě šest měsíců od data vstupu do země!!!

V PONTARLIER snad už se možná vyspíme. Říkám možná, protože je možné, že dokážeme ve věci noclehu i nemožné... Protože jsme miiovníci dobrého vína, tak se bůhdá stavíme i v DEMIŽONU - DIJONU.

Následující cesta nás povede ke slavné Loire. Je to dáma plná překypujících vнад a krás vlnící se od MENDE na jihu Francie až k moři na západním pobřeží u NANTES. A zde začne další soutěžní úkol. Dávejte dobrý pozor a odsledujte kolik a jaké to druhy zámků leží na té Loire! Zámky mohou být přeci různé...visací, dveřní, kufrové, některé mají názvy zřejmě po svých ziiotoviteliích jako jsou AMBOIS, CHAUMONT, CHENONCEAUX, AZAY-LE-RIDEAU či CHAMBORD.

Na sklonku dne t.j. asi 27.7.1998 se se vši obezřetností přiblížíme k TOURS. Zde údajně má náš frankofilní Jára Cimr- pardon Ungerman přátele, kteří snad, budeme-li, hodní nás pozvou do svého skalního pelišku. Celé jejich předchozí generace totiž jednak dlabali na svět jako takový (bylo jim zcela

Ihostejné, že Ludvíku XIV uříkli hlavu, že Napoleon Bonaparte zahýbal Josefíně, že stávkující piloti Air France komplikují hlavu pořadatelům mistrovství světa ve fotbalu), ale jinak pilně dlabali do místních skal svoje příbytky, aby mohli ve výše uvedený den nám poskytnouti konečně toužebně očekávaný nocleh pod střechem. Voilá !!!

Po přespání a překonání našeho vlastního dlabání v kloubech z vlhkého noclehu a po nadlábnutí se instatnt polívkou v sáčku vyrazíme k pobřeží. V NANTES to v prudké zatáčce doprava stříhneme podél pobřeží na sever do ST. NAZAIRE, když po jeho opuštění krátce nato budeme packat o menší či větší dolmeny a menhiry v CARNACU.

No a pak už navečer utrmáceni a uondani přibudeme do CONCARNEAU abychom na druhý den jsa naprosto svěží převálcovali veškerý mezinárodní folkloristický výkvět, který se tam už bude z nás třást strachy.

Co bude na festivalu, to nyní nevím. Ale vím zcela jistě, že 4.8.1998 se podaří našim hostitelům se nás zbavit, když vydrží v neskrývaném dojetí čekat až zmizíme v oblacích prachu cest, jež budou provázet náš návrat do milované Čechie.

Na zpáteční cestě se budeme asi tak dva dny poflakovat ve skutečně nefalšované Bretani, snad i navštívíme pirátské přístavní město SAINT MALO, zdřímeme si na divanu v DINANU, snad i shlédneme příliv a odliv kolem klášterní pevnosti LE-MONT-ST-MICHEL, abychom udělali radost Michalu Stáncovi, nakoukneme se v katedrále v CHARTRES kostelníkovi do pokladničky zda-li má v ní více nasbíráno než my v našem prasátku a pak přes PAŘÍŽ, REMEŠ, VERDUN a METY šupky hupky do mamincina pelíšku doma.

Doufejme, že se nám zadaří, když se vše vydaří, že průběh cesty nebude tak dramatický jako období, jež mu v krúžku předcházelo, že dosažené úspěchy na festivalu budou nás inspirovat k rukoudanému slibu, že budeme hodně dlouho spát na vavřínech slávy, neboť jsme přece borci, kteří za dva měsíce nácviku jsou připraveni znovu vyrazit na umělecké turné a doufejme tentokrát hodně dolů na jih k teplým mořím...

Ó ujo fajo červen 1998

Zdolávání švýcarských Alp

Pálava aneb Pernou bereme útokem!

Přechod Pálavy někdy koncem dubna nebo během května patří mezi každoroční akce zdravého jádra obou pěveckých sborů. Směr ovšem volíme podle plánovaného závěru - z Mikulova se nastupuje, když nás čekají v Dolních Dunajovicích v hospodě a pak ve sklepě...

Loni nám vyšel termín zároveň s košem vína v Perné u Mikulova. Bylo to zase trochu jiné, než obvykle, ale líbilo se nám tam a ani domů se nechtělo. Letos jsme měli už před velikonoce zprávy o tom, že se místní pořadatelé dotazují, zda nás opět budou mít možnost přivítat. Proč ne? Byl tomu tedy přizpůsoben i časový plán...

9. května v osm ráno je na Zvonařce "lidí jak psůch" - jede nás nakonec patnáct. Cestou se baví půl autobusu našimi vtipy a "porejpáváním" - to pro správné nažhavení. V Mikulově jsme skoro za chvíli. A hned do cukrárny, to prý musíme, abychom měli dost sil. Za pultem nás láká alespoň 20 druhů zákusků - to je pastva! Pavlov by jistě měl radost (my ji prý příště budeme mít taky: jeden náš dobrák slibuje, že si vezme videokameru, vlezte za pult a natočí naše mlsné pohledy. V pořadu "Neváhej a toč" pak tento snímek určitě vyhraje první cenu!). Pánově ovšem až na výjimky šlí naproti na pivo.

Tentokrát jsme se rozhodli pro trasu přes Svatý kopeček a hned je tu stávka: Mirka a Žeňa, že prý neee... a počkají nás v cíli! Jsou prohlášeny za lenochy a Mírek vyhrožuje, že složí svou čestnou funkci šerpy, když ho nerespektuje ani vlastní žena... To by nám přece nemohl udělat!

Nahoru se škrábeme opravdu jako horské kozy, i to mečení se sem tam z hecu ozve. U kaple si dáme čtvrt hodinku na vydechnutí. Je krásný den, ale fouká tady až dost. Někdo si jde zapálit, část děvčat se složila do trávy a Lojza vstřebává vědomosti u desky na kapli. Pak nám prý všechno poví.

Cesta dolů lesním úvozem je docela zábavná, tedy pokud lze zábavou nazvat sjíždění "nožmo i sedmo", zakopávání o kořeny a lapání po všem možném, co se nám připlete pod ruce... Tuhle část výletu řeší s přehledem Zdeněk Kopřiva. Ony nejen slušné boty, ale i těch asi tak 120 Kg živé váhy už něco zastaví. Taky je později jmenován "Piliřem výpravy".

U Božích muk před nástupem na Stolovou horu posváčíme. Pánové pořídili láhev tzv. "cestovního" vína u prodejce s žigulíkem, zaparkovaném na okraji silnice. No vína - naředit to ještě víc, mohl z toho být dobrý střík. ...Ale na osvěžení to stačí.

Na Stolovou vyfuníme, dáme si "vrcholovku" vonící švestkami, a protože tu slušně fičí, a to nejhorší už máme za sebou, bez odpočinku pokračujeme dál. Stopy našich dvou odrodilých oveček tu ale nenacházíme...

U hřiště se tentokrát ani nezastavíme - jen vzpomeneme, jak tu loni Yvona přišla "v pravé poledne o věneček a na veřejnosti"! Rychle dolů do Klentnice na jedno točené. Jdeme se zpěvem, ke kterému se občas přidají i

protijdoucí - krásný den vylákal hodně lidí z pelechů... Ale ouvej! Hospoda, do které jsme mířili, je v očekávání svatby. No co, pivo se dá vypít ledajak. Takže na terasu, na zábradlí nebo ve stoje - co kdo našel. Pohodu nám kazil jen vítr, který se dal do uklízení a právě vymetal popelníky. Dlouho se nezdržíme.

A vzhůru na Siroťčí hrádek! Posléze je ztečen všemi členy výpravy a nesmí tedy chybět vrcholové foto. Dobře se na něm bude vyjímat Zdeněk Kopřiva, s viněným svetrem omotaným kolem hlavy na způsob turbanu - že by "šel za šejka"?

Teď už to s námi půjde jen z kopce, do slova a do písmene. V hospodě v Perné nás po nějaké době vítají naše dvě ztracená děvčata. Sedí tam s krátkým předstihem, ale to prý hravě doženeme. Obsadily pro nás stůl, židle si musíme "ukrást"... Nakonec stěhujeme sezení přes půl sálu, zato jsme všichni pohromadě. A začíná klasický "košťový" program: katalogy jdou z ruky do ruky, ochutnává se navzájem, taky radí, mezi to něco pod zub... Pavei Rampula nás našel pěkně rozparáděné. Ten pochopitelně místo courání po vršcích Pálavy dřel ve vinohradě (aby nám měl co nalít...).

K poslechu i ke zpívání hrála dětská cimbálovka z Dunajovic, pauzy prokládáme my, docela to zní. Taky nás ocenili pořadatelé nějakou tou lahvinou... Po šesté přichází střídat Kasanica, ale z té už toho moc nemáme.

Když dopijeme, co je nalito, za poslední lístky se koupí dvě sedmičky na cestu a musíme pryč. Na rozcestí ke státní silnici je to sice kousek, ale kdyby nám autobus v 18.55 ujel, můžeme zkusit tak akorát stopovat (ale leda tak nákladák s korbou!) nebo zalehnout v příkopě...

Všechno jsme v pohodě zvládli. Ještě tedy závěrečná dokumentace - určitě bude patrný rozdíl v těch "ranních" a "podvečerních" snímcích! Jen můžeme hádat, kdo je zrudlý od slunička a kdo od trochu větší konzumace - tedy ve vší slušnosti, aby bylo jasno!

V autobuse zasedáme rozdělení, nebylo místo. Zpívání zůstalo jenom na "první skupině" hned za řidičem. Zpívá se docela rozumně, ne moc nahlas a zjišťujeme, že šofér nám pomáhá! Někteří cestující si pak na Zvonařce pochvalovali, že jsme jim příjemnili cestování. Otázkou je, jestli byl téhož názoru policista, obcházející autobusové nádraží, když jsme si zazpívali "dvě na rozloučenou" ..., ale zatčen ani pokutován nikdo nebyl.

Takže příště můžete s náma, nic se vám nestane!

-JA-

Košť slivovice se vydařil!

Čas běží. Zdá se mi, jako by letošní "4. košť slivovic a jiných pálenek" byl už tak dávno, že si na něj ani nevzpomeneme. O tom, že to není pravda, mě občas přesvědčí někteří mí kamarádi. ...Zeptají se, jestli nezbyl katalog, že by si ho chtěli uschovat, zeptají se, kdy bude další pořádaný ročník, neopomenou sdělit drobné nápady směřující k tomu, aby nás neopustili návštěvníci, kteří rádi přicházejí. ...Zazpívat si, ochutnat vzoreček lahodně vonící v koštovačce, či jen tak posedět s přáteli a zavzpomínat.

Myslím, že myšlenka udělat ve Slováckém krúžku 1. košť slivovice byla výborná. Dokladem toho může být rok od roku větší počet vzorků (letos 125!) a s tím samozřejmě vzrůstající počet vystavovatelů, také větší povědomí v médiích (překvapila mne např. pozvánka v MF Dnes, či to, že se mi ozval pracovník z české televize, zda by mohl natočit několik záběrů). Nechci zde vyjmenovávat všechny úspěchy a drobné neúspěchy, které se při organizování takto velké akce již musí objevit. Přijměte tento článek jako poděkování všem, kteří přispěli svým dílem k tomu, že všechno proběhlo ke spokojenosti ostatních. Významnou měrou k tomu přispěli zejména Z. Šebesta a R. Krejčí při řazení vzorků a I. Jebáček při tisku katalogu. Bylo nás mnoho, kteří tu a tam obětovali volný čas. Dovolte mi však, abych zde za všechny ostatní jmenoval alespoň ještě jednoho krúžkaře, který "nastoupil" v okamžiku, kdy se všichni ostatní "vzpamatovali" z bujného veselí. Je jím pan Ivan Daniel, který dokázal umýt více než 100 prázdných půllitrovek a úhledně je seřadit do přepravek.

Tedy děkujeme a nezbyvá nám, než se těšit na další ročník, který bude napřesrok. Ale už letos snad bude co spat do beček!

J. Raštica

Byly jsme přítom - aneb pohled zevnitř na slet čarodějnic

Někdy začátkem března se dovídáme: dubnová beseda u cimbálu by se mohla nést ve znamení Sletu čarodějnic. Počet zúčastněných neomezen. Přestrojení pánové budou okamžitě vyhozeni, těm je přilet zakázán!

Chvilii kujeme pikie: přiharcování pěveckého sboru na jednom košťě by bylo efektní, a nějak se postrojíme. Zdena má chuť vzít kocoura ímeřina - "No neblbni! Po deseti vteřinách ho budeme zbytek večera hledat!"

A pak ticho po pěšině. V taneční složce zájem téměř nulový, a vypadá to, že nápad nebude využit. Tak to teda NE! Na další zkoušce již pilně pracujeme. Sice se toho moc nenazpívalo, zato všechny (!) vyplňujeme přihlášky ke Sletu, i když počítáme s tím, že ne všechny přihlášené taky vystartují v maškarách. Řehotu fúra: čteme nahlas, co se píše, inspirujeme

jedna druhou, hecujeme, provokujeme, napovídáme... Aleně posílám lejštro domů, je marod,ale obratem vrací kompletní curriculum vitae.

Když posléze dostal Zdeněk Fajbus tento balík na stůl i s přiloženým nevyplněným formulářem, konstatoval, že to už by se mohlo začít brát vážně a rozjel další přípravy.

Dnem "D" byl 22. duben 1998. Na naši žádost je zpřístupněn salonek, a tak od 18,30 zahajuje provoz "První kosmetický salón pro čarodějnice Slováckého krúžku".

Neváhejte a nahlédněte na chvíli. V místnosti to začíná vypadat jako po divokém mejdanu. Všude se valí svršky i spodky, sponky, špagáty, kus punčochy, had nebo hadice... Ale máme tu i opravdovou kosmetičku Leonu. Po stole si rozložila malovátka a patlátka, a jen se jí ruce kmitají. Důležité je, že přesně ví, čím ten ksindl později půjde dolů. Laťku nasadila vysoko - pavučina, kterou namalovala mámě přímo na tělo, vypadá velmi opravdově. A ty černé zuby! "Hotovo, další prosím!" "A já chci vypadat zlá!" Této služby jsme sice nakonec všechny nevyužily, ale vypadáme parádně.

Sestava přímo skvělá: Yvon Krákoravá ze Svojanova, s jehlicemi v drdolu a super šklebem přes náhradní zuby, u pasu pytlíky s černobýlem, vraním okem a bůhvíjakými dalšími dobrotami. Dr. Saxana Půvabná má místo čarodějné knihy kocoura pod paži a perfektní rozcuch. Je napadena ostatními, cože je to za "Dr.", když nevléčí ani regma, ani pajdavou nohu! Ale zase kvůli nám rozpustila svou bohatou sbírku pavouků. "Já fem ftrtila vub!" ječí na celé kolo Čárymára Fon Kašperk a potřetí se marně snaží "zakousnout si" nějakou chlupatou potvoru k rameni. Zubejda Analfabeta pro změnu hledá drápy a chudák kocour na jejím hrbu dostává mořskou nemoc, protože je pořád hlavou dolů. Moje maličkost má v účesu vkusně uhnížděnou myš, a koště s předním náhonem, vymustrované přesně podle pravidel letového provozu, nemá žádná - HEČ! Rčení "sedí si na uších" známe všichni, ale "na očích" to dokáže jen Okatá Žany. Kulhavá Božolé zase zřejmě šlohla svůj apartní klobouček nějakému nádražnímu fešákovi.

Videokamera Hanky i její majitelka jsou připraveny. "Kolegyně Létavice Běžná na scénu! Nejdřív rozsvítit oči, to by ti šlo... dobrý, a teď pusu, pěkně pomalu... táák!" A perfektní studie "Zlatého úsměvu zn. Staniol" je hotová. Na tomto místě dlužno podotknout, že Létavice, jako SUPER-SEXY čarodějnice, byla původně delegována na celosvětový Slet do USA, ale vyšší místa rozhodla, že poletí do p... , tedy pardon, s námi!

"Dosi kočkování! Jsie očekávány." - ozvalo se mezi dveřmi. Mážeme do předsáli. Skřet Fajo už patřičně děsí krúžkaře, a pak jednu po druhé vyvolává. Vletíme dovnitř, některá s řevem, jiná se spíš valí, zakroužíme po parketu, blbneme a předvádíme se, zatímco Skřet dle přihlášek jarmarečním způsobem informuje okolosedící, s kým mají tu čest. Ti se chechtají, zkouší hádat, kdo je za maškarami, a taky asi hodnotí...

Létací prostředky, to byla úplná přehlídka fantazie. Od klasického smetáku po ten "s řídítky a zvonkem", březové koště v různých úpravách, "smontovaný" mop s WC-štetkou, taky "kus" vysavače. A když může mít svoje WC autobus, proč by nemohlo mít koště nočník? Dr. Saxana přijela městskou hromadnou dopravou, protože holt to její čarování prý na opraváře jejího fofrletu neplatí.

Při představování se pěkně rozparádila Huja Buja - ten rozchod v kolenou! Jaga Ivanovna je téměř pohádková a Kulhavá Božolė uplatňuje reklamaci: "Ať mi nekomolí meno!" Skřet ji totiž nazval Kulatou, i když i tomuhle přídomku by se dalo věřit. Zato jméno naší kolegyně "z Hungárie" si ani po zaktivování všech tří mozkových buněk nevybavím. Jen toho krásného pavouka, courajícího se za ní, a pak neposlušný nosánek, asi tak 30 cm, který nemínil držet na svém místě...

Řadíme se na jevišti a Skřet vyhlásil volenku. S košťaty i bez nich, do kruhu vtahujeme staré i mladé, a po chvíli něčeho, co se snad ani tancem nazvat nedá, hurá na oslavence - Jiří Veselý se dožil šedesátky! Tak na tu hned tak nezapomene. Jak velká voda.....a do kola.....jen snad prosím neutancovat! Střídáme si "obět", ty ostatní kolem tančí kankán - určitě nezapomenutelný zážitek. Nakonec pusy, všechny najednou.

Milého Jiřího zachránila jen skutečnost, že komise, zvlášť pro tento účel zvolená, jde vyhlásit "tři nej". Čárymára z toho byla asi už tak napjatá, že jí Zubejda na place nabídla svůj nočník. Ale to víte, FON, té není nic recht. Jenda Krist jako první popadl za ruku Yvon Kákorovou, opravdu je jednička, a milé kolegyně se daly do tleskání s ostatními...no co to je?! "Netleskáme,

závidíme!" Okamžitě dostaly po pařátech, a hned se chovají, jak se na správně ježibaby sluší. Na Zubejdu, která je z hejna vytažena jako druhá, už řádně vrčíme, mrčíme a zuřivě se šklebíme. Třetí z nás, Okatá Žany, dostala i koštětem přes hřbet, za což na nás neuctivě vyplázla jazyk. Rozlíčené hejno neoceněných čarodějnic se pak hodlalo vrhnout na Skřeta i komisi a dát jim co proto, jenže nás utáhli na mlsný jazyk. Bohunka Pavlíková upekla pro všechny zúčastněné dort, a podařilo se jí ho ve zdraví předat, i když jsme jí ulizovaly pod rukama... byl MŇAM! Tři "baby" si pyšně odnesly medaile i ocenění "Čarodějnice I.kategorie" - jen Yvon prý to nesmí v práci přiznat.

Potom napadáme Marcelínu Střapatou - jako jediná zrádná duše sedí v sále v civilu. Ostatní jsou omluveny, protože letěly jinam, a jen Kolozubce Nádherné vzkazujeme, že ji žádné poslední práce na přípravě vernisáže neomlouvají!

Jsme vodiány k pořádku: "Sakra baby, seřadit na jevišti... a spoiečné foto." Těch bylo - všechny blesky byly v permanenci. Zato ta moje zatracená technika odmítá poslušnost i přes trojí zařfíkání. Už mi nesvítí ani levá červená - pryč s tím!

Na závěr dostáváme Živnostenská oprávnění, se kterými si dal práci Skřet Fajo. Některá z nás ho přebírá patřičně pyšně, jiná pěkně poděkuje, další tento list div nezhodnotí, jak ho vyškubne předávajícímu z ruky! Na rozloučenou si tlupa čarodějnic stříhne "kánon". Ani jsme se nemusely při tom bibnutí o faiešný zpěv moc snažit... Pak už s kraváiem odiiétáme uvést se zase "do normálu". V některých případech to prý není až takový rozdíl. Inu, jedovaté huby nemají jenom čarodějnice!

Nevím, jestli bylo někdy na začátku plánování této akce řečeno: "Děvčata, to přece bude trapné...". Když ano, autor(ka) se zatraceně spletl(a). Co však opravdu slyšíme, je: "Holky, takovouhle akci ve Slovákém krúžku nepamatuju. Bylo to bezvadný!" ... "Víte, když blbnou ty ...náctileté, patří to jaksi k věku. Ale když se do toho dají baby přes 40, tedy bez urážky, to je úplně o něčem jiném, má to šfávu." Tak tohle hodnocení se týkalo konkrétně zpěvaček, v žádném případě nemělo snížit zásluhy děvčat z taneční skupiny. Zkrátka bylo těch "odrostlejších" víc.

Fajo hned plánuje, že se za rok opět shledáme v plné polní. Ale tohle přece není fašankové maškaření. Tak nejdřív za tři roky, snad.

Na závěr dostávám ještě osobně úkol: sehnat dvě kila mušího sádla, tři pavoučí nohy a sedm netopýřích chlupů. "A jestli to nebude do neděle, tak se těš!"

Vy se těšte taky, někdy příště.

Kecka I. Příšerná "JA"

Kosecké písně v Buchlovicích

Několika fotografiemi se vracíme k vystoupení mužského sboru Slováckého krúžku v Buchlovicích na Zpívání s podtextem "Kosecké písně". Myslím, že nikdo nelitoval toho, že musel vstávat velmi časně ráno (odjezd byl už ve 3.00 z Brna). Nádherné svítání za zvuků charakteristických pro kutí kos, vůně čerstvě posečených luk a nespočet písniček nám všem bylo odměnou.

Poznámky: (1) Z. Fajbus, (2) Y. Janošiková, (3) B. Rosenbergová, (4) H. Janíková.

Krúžkozor - vydává Slovácký krúžek v Brně. Vychází zpravidla čtyřikrát ročně.
Odpovědný redaktor a grafická úprava Ing. Jiří Raštica. Příspěvky přijímají všichni členové výboru. Náklad 150 výtisků.
